

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om 1 års barselorlov.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 6/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal i dag behandle tre beslutningsforslag, der vedrører – kan jeg vist roligt sige – et af årets mest omdiskuterede og gennemdebatterede politiske emner, nemlig barselorloven i Danmark. Og det var en debat, der gik livligt både før og nu også her efter valget.

Der er formentlig ikke mange af de tilstedeværende medlemmer, der ikke inden for det sidste halve år har udtalt sig om emnet, og mange partier er kommet med modeller for eller skitser til, hvordan en udvidelse af den eksisterende barselorlov efter deres vurdering kan skrues sammen.

Disse modeller, herunder den første af de tre, som vi skal debattere i dag, blev under den forrige regering gennemgået i en såkaldt teknisk udredning, hvor der blev foretaget beregninger af de samfundsmæssige konsekvenser af forslagene, bl.a. med hensyn til virkninger for arbejdsstyrken og for de offentlige finanser.

Den øvelse gav et meget godt overblik over barselorlovslandskabet, hvis man kan sige det sådan; et overblik over mange udmærkede forslag til forbedringer for børnefamilierne og et overblik over de økonomiske og arbejdsudbudsmæssige konsekvenser, disse forslag har – fra regeringens eget forslag på ca. 1,3 mia. kr. til det dyreste på små 10 mia. kr. Og det er jo et ganske tankevækkende spænd, det drejer sig om.

I Kristeligt Folkepartis forslag, som vi nu behandler, foreslås en udvidelse af barselorloven til 1 år uden justering eller reduktion i børnepasningsorloven. Det er en meget favorabel ordning for børnefamilierne, men efter regeringens opfattelse også en ordning med store økonomiske og arbejdsudbudsmæssige konsekvenser.

Regeringen er af den opfattelse, at det er både fornuftigt og nødvendigt, at man, når man går i gang med at udvide barselorloven, samtidig

vurderer, om det er rimeligt, at reglerne om børnepasningsorlov videreføres. Man kan sige, at hvis statskassens beholdning af penge var ubegrænsede, så var det selvfølgelig en anden sag, men sådan er det jo som bekendt ikke.

Jeg mener, at regeringens model for en udvidelse af barselorloven har en rimelig og afbalanceret profil. Med regeringens forslag udvides barselorloven til i alt 52 uger på fulde dagpenge, samtidig med at børnepasningsorloven ophæves; en udvidelse, som efter regeringens vurdering giver en ønsket velfærdsydelse, samtidig med at hensynet til muligheden for en rimelig finansiering er sikret.

Kl. 17.55

Hertil kommer, at de gennemsnitlige tal for udnyttelsen af børnepasningsorloven faktisk viser, at forældre typisk ikke afholder mere orlov, end hvad der ligger i regeringens udspil om udvidet barselorlov.

I regeringens håber vi selvfølgelig, at vi i løbet af den kommende tid kan finde et flertal for vores model. Jeg er ret sikker på, at der er en række partier i Folketinget, der godt vil være med til at finde en ordning. Og jeg håber på og ser frem til nogle gode forhandlinger i forbindelse med finansloven for 2002, som forhåbentlig kan give et godt og brugbart resultat.

Af disse grunde skal regeringen indstille, at det foreliggende beslutningsforslag forkastes.

Jens Vibjerg (V):

Kristeligt Folkepartis forslag om 1 års barselorlov er på lange stræk sympatisk og også på en række væsentlige områder meget i overensstemmelse med det forslag, regeringen kommer med i forbindelse med finansloven.

Når man snakker barselorlov, må der være tre hovedområder, man skal beskæftige sig med. Det første er børnefamiliernes vilkår. Det andet er påvirkningen af udbuddet af arbejdskraft. Og det tredje er: Hvad koster det?

Der er ingen tvivl om, at set ud fra børnefamiliernes synspunkt er der meget godt i det forslag, vi her behandler, fra Kristeligt Folkeparti. Det giver mulighed for meget samvær med barnet/børnene, og det giver en fleksibilitet, som mange børnefamilier vil værdsætte. Men forslaget tilgodeser ikke de to andre elementer, nemlig arbejdskraftbelastningen og økonomien. Forslaget her vil trække mange mennesker ud af arbejdsstyrken. Det vil være en hård belastning for arbejdsmarkedet, ikke mindst de områder, hvor